

CAMPUS UNIwersYTETU JANA KOCHANOWSKIEGO,
KAMPUS POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ
– KREACJA AKADEMICKIEJ PRZESTRZENI SPOŁECZNEJ KIELC.
CZĘŚĆ 2

JANUSZ PACHOWSKI

STRESZCZENIE

Tematyka przestrzeni społecznej w obiektach użyteczności publicznej znajduje się w kręgu zainteresowań wielu architektów. Autor porusza tę problematykę w książce pt. *Atrium. Przestrzeń społeczna w budynku wielofunkcyjnym*, wydanej w 2002 roku. Atrium, jako specyficzna forma przestrzeni społecznej, jest elementem publicznym miasta, wciągniętym do wnętrza obiektu. Priorytetem przy tworzeniu foyer powinno być wytworzenie wnętrza o odpowiednim klimacie i kontakcie z przestrzenią publiczną. Efekt ten osiągnąć można przez odpowiednią aranżację wnętrza, estetykę rozwiązań i interesujący

program kulturalny. Przestrzeń społeczna może być zaaranżowana w bardzo różny sposób. Może występować w formie atrium, pasażu czy foyer o różnym kierunku i stopniu otwarcia na otoczenie. Dzięki powiązaniom widokowym i ciekawemu programowi przestrzenie te stanowią chętnie odwiedzane miejsca, a transparentność i łatwa dostępność zapewniają zainteresowanie obszarem zewnętrznym.

Słowa kluczowe: kampus, osiedle akademickie, Kielce

CAMPUS OF JAN KOCHANOWSKI UNIVERSITY, CAMPUS OF KIELCE UNIVERSITY
OF TECHNOLOGY – CREATION OF ACADEMIC PUBLIC SPACE IN KIELCE. PART 2

ABSTRACT

Subject matter of social space in public institutions has already been inside my range of interest for a long time. This subject matter has been raised in my book titled *Atrium. Social space in a multifunctional building*, published in 2002. Atrium as a specific form of social space is a public element of the city involved inside the building. Creation of an appropriate social climate should be a priority during construction of a glazed foyer. This effect can be achieved with solution esthetics appro-

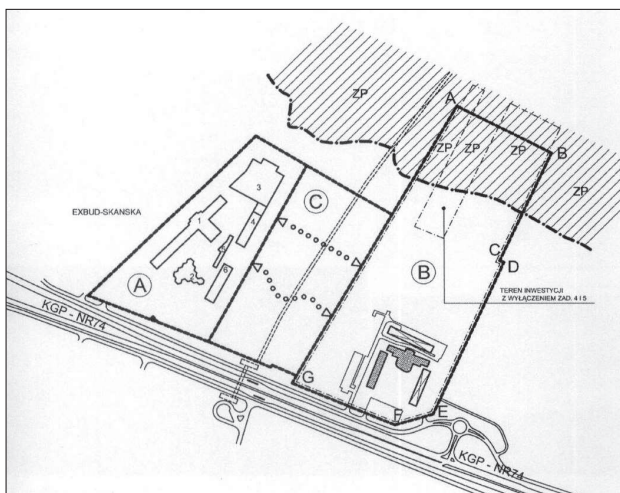
priate interior design an interesting cultural programme. Social space can be designed in a very different way. It can be in the form of an atrium, mall or foyer facing different directions of environment. Due to view connections and interesting programme these spaces are very eagerly visited. Transparency and availability provide constant interest in this area.

Keywords: campus, academic campus, Kielce

Kampus – część B, lata 2006–2012

Pierwsze pomysły na zagospodarowanie części B kampusu i połączenie go z częścią A pojawiły się już w kwietniu 2005 r. Powstał wówczas pierwszy schemat połączeń między działkami należącymi do Uczelni. Stał się on jedną z wytycznych do dalszych

prac na tym obszarze. Schemat powstał w nawiązaniu do projektowanego w konkursie zagospodarowania terenu A, wyznaczał przebieg ciągów pieszych i połączeń komunikacyjnych. Ogłaszając konkurs na zagospodarowanie terenu B inwestor był świadomy ogromnej potrzeby przestrzennego scale-
nia działek należących do uczelni (il. 1).

1. Schemat, będący jedną z wytycznych do konkursu na kampus B (załącznik materiałów konkursowych)
 1. Plan being one of the guidelines to the competition for the campus B (attachment of competition materials)

W roku 2006 rozstrzygnięto konkurs SARP na tzw. kampus B. Pracownia PPIP otrzymała II nagrodę, pierwszą przyznano pracowni SSC z Krakowa, (Szumilewicz, Sobczyk i Ciechan). Między pracami istniały zasadnicze różnice, dotyczące kompleksowego opracowania terenu i odmiennej zasady kompozycji przestrzennej. W zwycięskim projekcie podstawowymi elementami były duże budynki dydaktyczno-naukowe (czworoboki o wymiarach około 60÷70 m), które rozmieszczono na pięciu tarasach. Wiązało się to z budową nasypów i wcięć w zboczu dla umożliwienia pokonywania różnicy wysokości terenu, co generowało większe problemy technologiczne oraz komplikowało układ terenu bezpośrednio przy budynku.

W projekcie pracowni PPIP układ projektowanych budynków nawiązywał do układu zabudowy w części A. Kształtowanie zespołu na terenie o spadku 5 proc. polegało na umiejętnym wykorzystaniu rzeźby terenu dla ciekawego komponowania przestrzeni publicznych oraz łagodnego pokonywania różnic wysokości.

Ze względu na odmienne propozycje zabudowy, różna też była obsługa komunikacyjna. W koncepcji PPIP zaproponowano komunikację obwodnicową oraz wewnętrzny ciąg pieszy, prostopadły do stoku. Zaprojektowano też plac przed budynkiem biblioteki, do którego prowadziło połączenie piesze z części A kampusu.

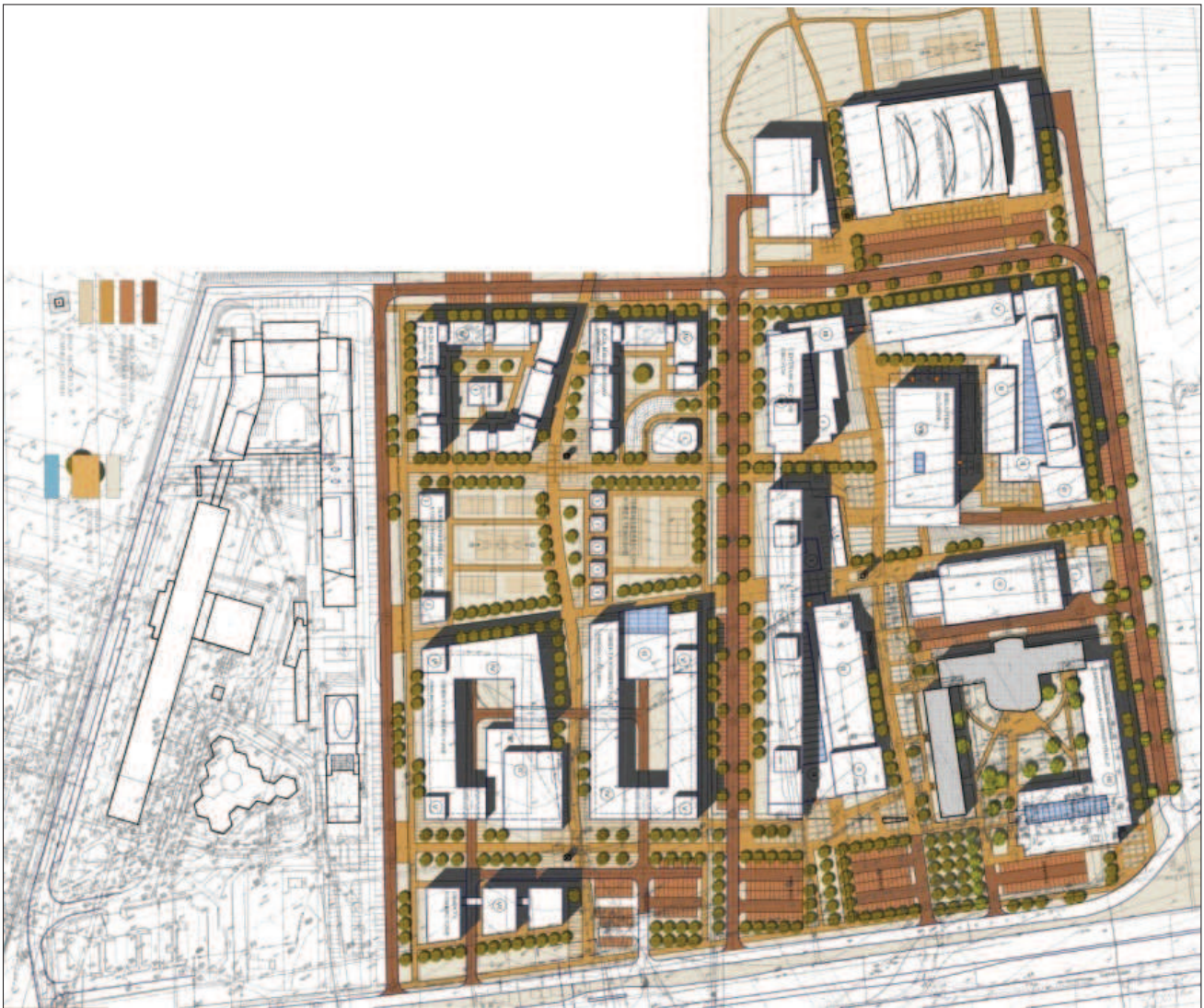
Koncepcja zagospodarowania terenu kampusu Akademii Świętokrzyskiej pracowni PPIP zakładała powiązanie obszarów A, B i C trzema ciągami pieszymi (il. 2). Wychodziły one z istniejących i ów-

cześniej realizowanych przestrzeni publicznych zespołu A, prowadziły poprzez obszar C i kończyły się w zespole B placami – przestrzeniami publicznymi, przy których zlokalizowano poszczególne obiekty dydaktyczne nowej części kampusu. Ciągi te dzieliły przestrzeń obszaru C na kwartały o funkcjach ogólnomiejskich, dopełniających program uczelni, które mogłyby być realizowane i użytkowane przez podmioty niepubliczne lub Akademię Świętokrzyską. Tereny A i B, łącznie z istniejącymi i projektowanymi ulicami obsługującymi akademię, byłyby wydzielone i ogrodzone.

Przez obszar B poprowadzono, podobnie jak na terenie A, ciąg pieszy stanowiący element kryształizujący układ przestrzeni publicznych całego zespołu. Wykorzystując naturalne ukształtowanie terenu, wzdłuż głównego ciągu pieszego, zaprojektowano zielone enklawy – miejsca rekreacji i wypoczynku. Stanowiły je tarasy i skarpy porośnięte zielenią z wyeksponowaniem miejsc ważniejszych – placów przed głównymi wejściami do budynków (il. 3).

Ulice zewnętrzne, stanowiące granice obszaru B, podkreślone zostały linią zabudowy ciągłej, tworzącej czytelne pierzeje. Wysokość budynków w strefie zewnętrznej, mimo różnic w poziomie terenu, byłaby zbliżona (IV–VI kondygnacji). Wejścia głównych ciągów pieszych podkreślały szpalery drzew. Przestrzeń wewnętrzna – centrum obszaru B – to funkcje wspólne dla wszystkich studentów kampusu: biblioteka główna i kompleks sal sportowych, dostępne od strony placu i ciągu pieszego. Centrum Języków Obcych połączone kładką z Wydziałem Pedagogicznym i Artystycznym oraz z Wydziałem Humanistycznym zostało zaprojektowane w północno-zachodnim narożniku terenu B, jako łatwo dostępne również dla studentów Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego z części A (il. 4). Niezależnym obiektem w północnej strefie terenu B jest zespół sportowy, składający się z dwóch powiązanych ze sobą budynków: hali sportowej i krytej pływalni. Tereny rekreacyjne i boiska zlokalizowane za obiektami sportowymi, powiązane z obszarem zieleni parkowej na skarpie w strefie Pasma Szydłowieckiego.

W części południowej usytuowano Wydział Pedagogiczny i Artystyczny, z galerią i dużym audytorium – salą koncertową (350 osób), Instytut Sztuk Pięknych (rzeźba i grafika), Instytut Edukacji Szkolnej, Instytut Pedagogiki oraz Instytut Edukacji Muzycznej. Północne i wschodnie skrzydła (IV kon-

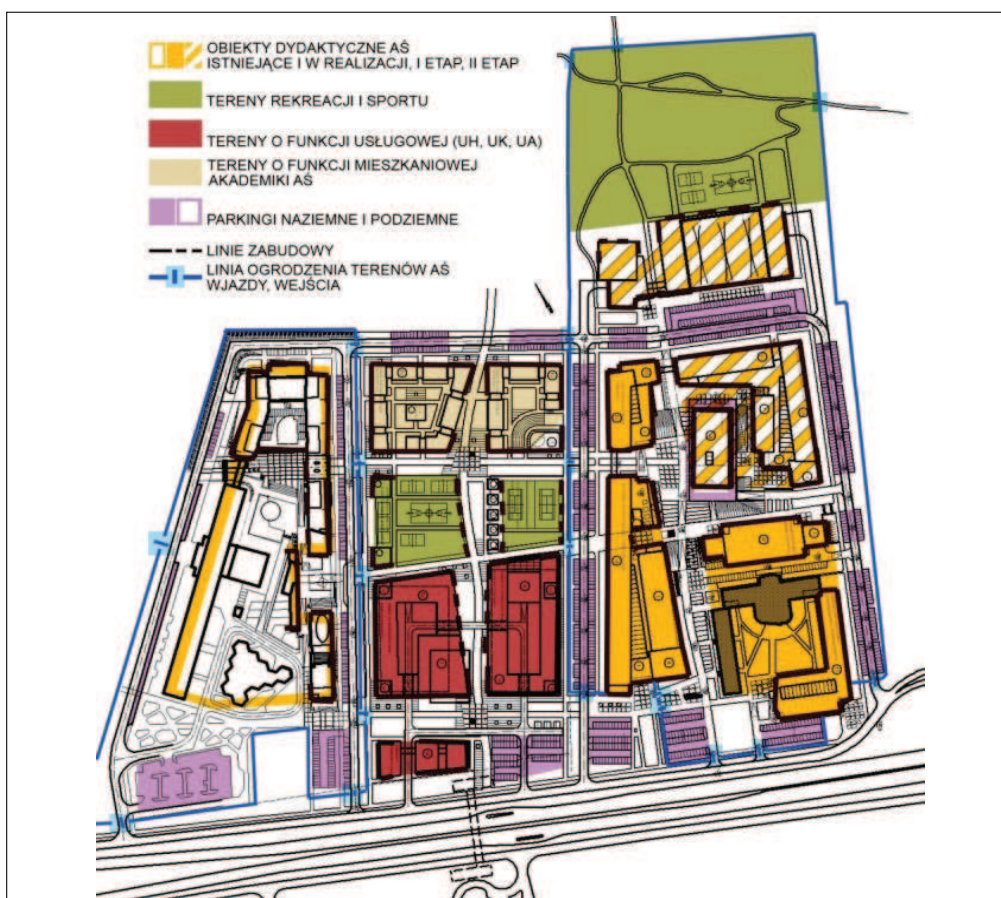
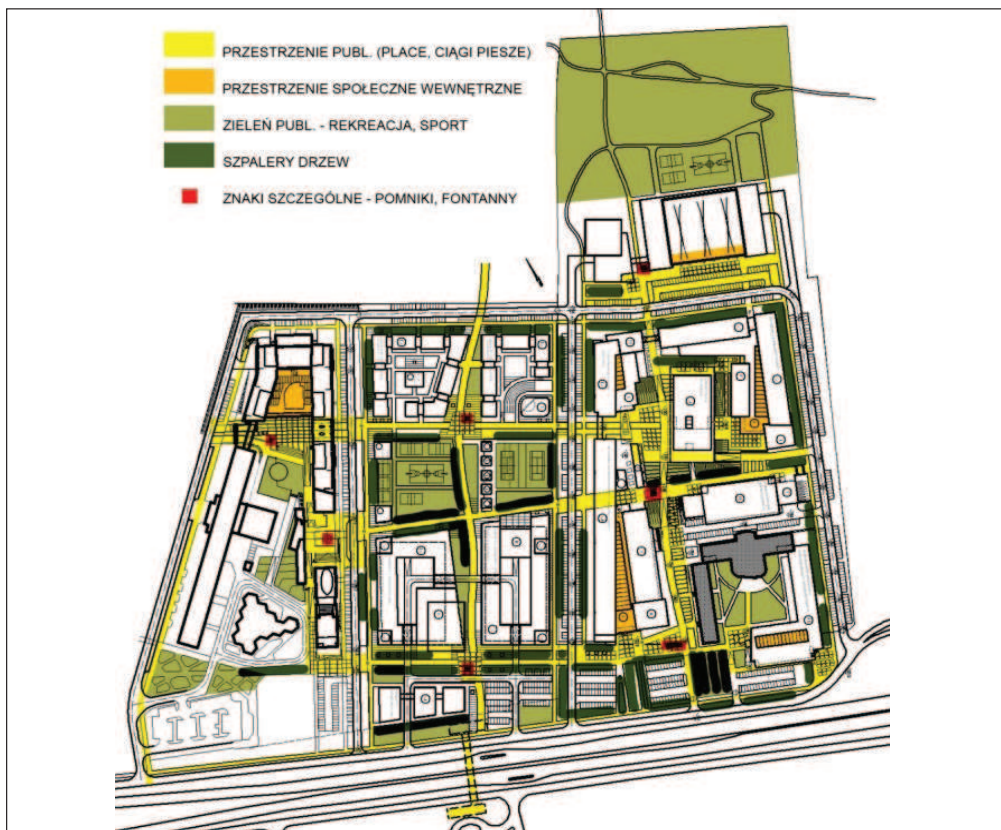
2. Zagospodarowanie terenu B oraz terenu pomiędzy działkami A i B należącymi do Uczelni. PPiP
 2. Land development of the area B and the area between slots A and B which belong to the University. PPiP

dygnacje) budynku Wydziału Humanistycznego, stanowią pierzeje zewnętrznych ulic zespołu. Dwa wejścia do budynku, znajdujące się na różnych poziomach z powodu dużych spadków terenu, spięte zostały przeszklonym holem, z którego dostępne są sale wykładowe, audytorium, sale audiowizualne (il. 5).

Budynek Biblioteki Głównej zaprojektowano w omawianej pracy w centrum zespołu B, na osi północnego ciągu pieszego. Jest to prosty budynek z prześwitem w parterze, umożliwiającym przejście do Wydziału Humanistycznego. Hala sportowa z widownią, zapleczem i salami do ćwiczeń jest oddzielnym budynkiem. Kryta pływalnia, powiązana z halą kładką na I kondygnacji, mogłaby być realizowana niezależnie. Ciąg pieszy prowadzący od ul. Świętokrzyskiej wyprowadzony byłby pod kładką do terenów zielonych. Budynki Akademii Świętokrzyskiej

na terenie kampusu B przewidziano w konstrukcji żelbetowej monolitycznej. Potencjalnie kłopotliwe warunki posadowienia (skała) przyczyniły się do braku podpiwniczenia w budynkach (poza niewielkim fragmentem na potrzeby pomieszczeń instalacyjnych).

Uzyskane po konkursie unijne środki finansowe (z Europejskiego Funduszu w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013) dały możliwość pozyskania powierzchni dydaktycznych i wyposażenia uczelni. Prace budowlane kampusu A były zaawansowane. Zapoczątkowało to starania o tytuł uniwersytetu dla akademii. Ponieważ Unia Europejska nie zgodziła się na realizację budynków niektórych wydziałów zaproponowanych przez uczelnię w kampusie B, istniejące środki postanowiono przeznaczyć na realizację budynku biblioteki z Uczelnianym Centrum Infor-

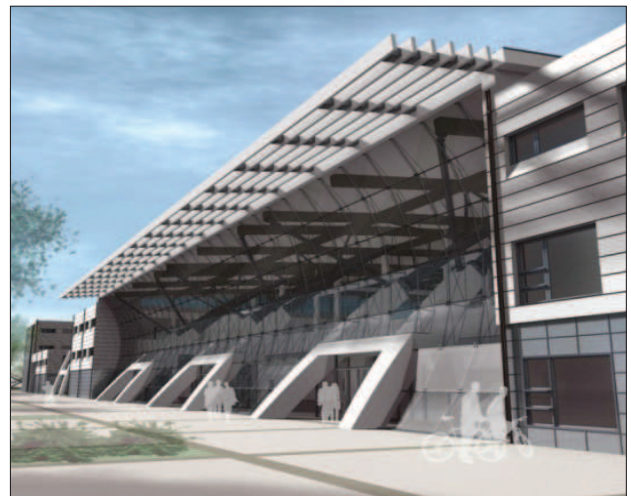

3. Schematy: komunikacja piesza – przestrzenie publiczne, koncepcja funkcjonalno-przestrzenna. Wybrane elementy projektu koncepcyjnego zagospodarowania terenu kampusu B. PPIp 2006 r. Archiwum własne

3. Drafts: pedestrian footway – public spaces, functional spatial conception. Selected elements of the land development conceptual project of the campus B. PPIp 2006. Private archive

4. Widok od południowego-zachodu na Wydział Pedagogiczny i Artystyczny oraz Wydział Zarządzania i Administracji. Elementy projektu koncepcyjnego zagospodarowania terenu kampusu B. PPIP 2006 r. Archiwum własne
 4. View of the Faculty of Pedagogy and Art and the Faculty of Management and Administration on the southwest side. Elements of the land development conceptual project of the campus B. PPIP 2006. Private archive

5. Pasaż wewnętrzny – przestrzeń społeczna Wydziału Pedagogiczno-Humanistycznego oraz kompleksu sal sportowych. PPIP 2006 r. Archiwum własne
 5. Internal mall – social space of the Faculty of Pedagogy and Humanities and sports hall complex. PPIP 2006. Private archive

macyjnym (później UCD). Warto też zauważyć, że w pierwotnym programie konkursu na kampus B nie było obiektu o takiej funkcji. Istnieje on w koncepcji PPIP, jako niezbędny element każdego kampusu (il. 6).

Biblioteka Uniwersytecka

W 2008 r. ogłoszono konkurs na Bibliotekę Uniwersytecką, która stała się bardzo potrzebna w związku ze zmianami struktury i lokalizacji wydziałów uczelni. Niezbędna także okazała się z powodu preferencji unijnych, innych niż oczekiwane na etapie konkursu na kampus B. Laureatem konkursu została pracownia PPIP, chociaż przedstawiona propozycja zmieniała częściowo kompozycję i układ przestrzenny zwycięskiego projektu na część B kampusu uczelni. Wygrana w konkursie na bibliotekę w maju 2008 r. zbiegła się z ukończeniem I etapu realizacji części A kampusu.

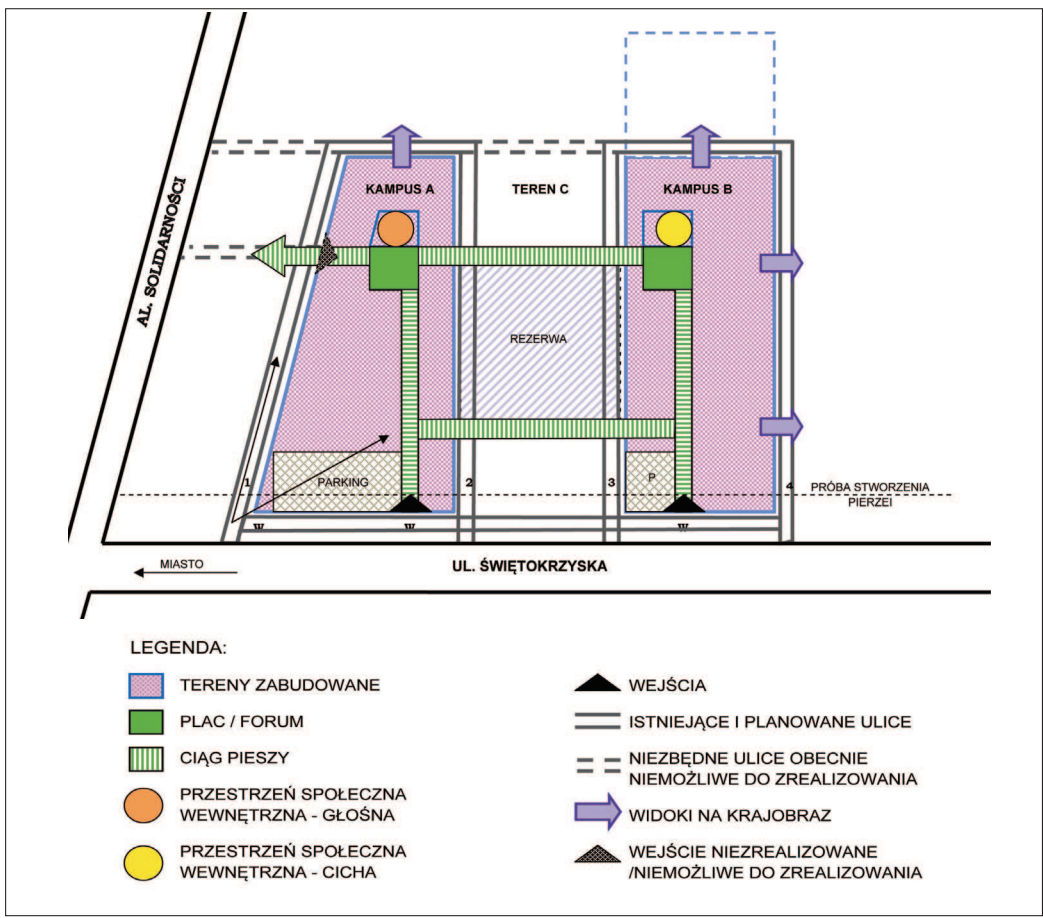
Opierając się na już zrealizowanych i planowanych inwestycjach na całym obszarze należącym do uczelni (jak i planowanym do nabycia) stworzono schemat przewodni, który służył jako wytyczna podczas tworzenia koncepcji Biblioteki Uniwersyteckiej (il. 7).

Główne założenia idei:

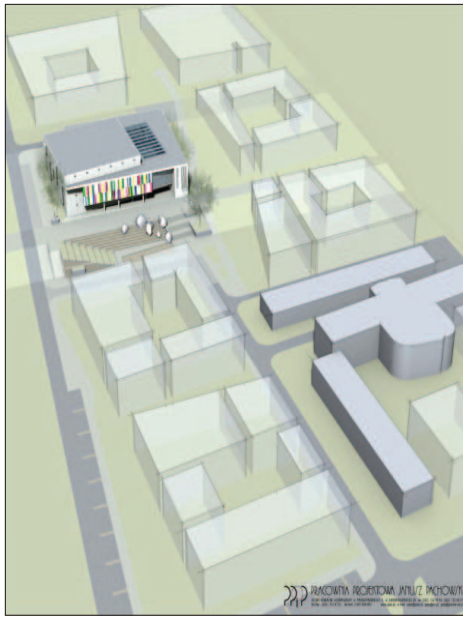
- pętla ruchu pieszego z dwiema sąsiadującymi przestrzeniami spotkań (spięte poziomym ciągiem wewnętrznym);
- dwa poprzeczne ciągi (północ – południe);
- przestrzeń społeczna zewnętrzna – dwa duże fora oraz mniejsze kameralne przestrzenie między budynkami;
- parkingi dla studentów i pracowników (część) wzdłuż ul. Świętokrzyskiej;
- układ komunikacji kołowej w formie zamkniętej pętli;
- cztery bramy, ogrodzenie terenu, monitoring;
- oś pozioma bez połączeń zewnętrznych.

6. Zagospodarowanie terenu kampusu B oraz terenu pomiędzy działkami należącymi do uczelni. Elementy projektu koncepcyjnego zagospodarowania terenu kampusu B. PPiP 2006 r. Archiwum własne
 6. Land development of the campus B and the land between the slots belonging to the Academy. Elements of the land development conceptual project of the campus B. PPiP 2006. Private archive

7. Schemat ideowy kampusu A. PPiP 2006–2012 r. Materiały własne
 7. Schematic diagram. PPiP 2006–2012. Private materials

8. Kampus B. Widok na Centrum Języków Obcych z placu przed Biblioteką Uniwersytecką. Materiały z realizacji Biblioteki Uniwersyteckiej. PPIP 2010–2012 r. Fot. własne

8. Campus B. View of the Foreign Language Center of the square in front of the University Library. Materials from construction of the University Library. PPIP 2010-2012. Private photo

W tym samym czasie rozpoczęto realizację części założenia pracowni SSC. Uzupełniony został kwartał istniejącej zabudowy w południowo-wschodnim narożniku (Wydział Zarządzania i Administracji) oraz połowa budynku w centralnej części działki, gdzie pierwotnie znajdować się miał Wydział Pedagogiczny, Artystyczny i Centrum Języków Obcych (CJO). Dwa pierwsze wydziały nie zostały objęte dotacją unijną, więc z nich zrezygnowano. W związku z rozpoczęciem realizacji projektu biblioteki, zmienił się układ urbanistyczny, pierwotnie proponowany dla całego założenia B. Pracownia SSC musiała dokonać istotnych zmian w projekcie Centrum Języków Obcych (a także w całym założeniu), gdyż zasłaniało ono elewację wejściową biblioteki oraz burzyło zaproponowaną oś kompozycyjną. Niestety zrealizowany obecnie budynek CJO stanowił połowę założenia i nie zagospodarował w całości wyznaczonego kwartału przed obiektem biblioteki (il. 8). W związku z tym inwestor ogłosił przetarg na wypełnienie brakującego fragmentu CJO. Przetarg wygrała firma z Kielc. Gdyby rozpoczęła się realizacja tego projektu, nastąpiłoby niebezpieczne zawężenie ciągu pieszego o kierunku północ-południe. Ostatecznie część B kampusu będzie znacząco odbiegać od pierwotnej wizji zwycięskiego zespołu SSC.

Projekt i realizacja budynku biblioteki ujawniły znaczące niedogodności z ewentualnymi przedsię-

9. Biblioteka Główna z forum. Elementy konkursowego projektu koncepcyjnego Biblioteki Głównej. PPIP 2006 r. Archiwum własne

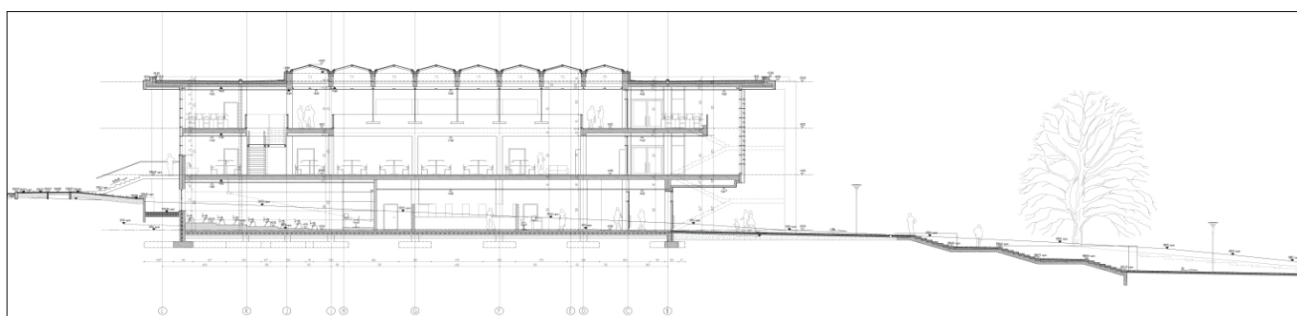
9. Main Library with forum. Elements of the competition conceptual project of the Main Library. PPIP 2006. Private archive

wzięciami na północ od tego obiektu. Skalisty grunt tuż pod powierzchnią terenu oraz pochylenie przekraczające 5 proc. wiążą się w szczególności z kwestią wysokich kosztów realizacji, zarówno nowych obiektów, jak i układu drogowego.

Priorytetowy element projektu koncepcyjnego stanowiła kompozycja urbanistyczna, która była próbą przywrócenia pierwotnej idei. Wykorzystując naturalne ukształtowanie terenu stworzono duże, wielopoziomowe forum, które za pomocą ciągu pie-

10. Zagospodarowanie terenu. Elementy projektu wykonawczego Biblioteki Głównej. PPiP 2009 r. Archiwum własne
 10. Land development. Elements of the detailed design of the Main Library. PPiP 2009. Private archive

11. Przekrój poprzeczny A-A. Elementy projektu Biblioteki Głównej. PPiP 2009 r. Archiwum własne
 11. Cross section A-A. Elements of the project of the Main Library. PPiP 2009. Private archive

szego łączyło się z założeniem o tej samej funkcji na terenie A. Obie przestrzenie społeczne posiadają podcień przy przesklonych elewacjach, wspomagając integrację przestrzeni zewnętrznej z funkcjami wewnętrznymi obiektów. Obydwa fora zbudowane są na podobnych zasadach: zielone tarasy przechodzą w kamienne schody i prowadzą do głównego wejścia. Już na etapie projektu konkursowego przed biblioteką usytuowane zostały elementy identyfikujące to miejsce: głązy kieleckie oraz – na cześć patrona uczelni – lipa.

Zwycięski projekt koncepcyjny Biblioteki Głównej oraz Uczelnianego Centrum Danych powstał opierając się na programie funkcjonalno-użytkowym, przygotowanym przez uczelnię. Jedną z głównych wytycznych był narzucony koszt metra kwadratowego inwestycji, którego w trakcie realizacji budowy udało się nie przekroczyć. Funkcją dominującą obiektu miała być biblioteka, ale należało także przewidzieć miejsce na Uczelniane Centrum Obliczeniowe z serwerownią, które musi działać niezależnie od reszty założenia (il. 9).

Rok 2008 był, zarówno dla uczelni jak i dla pracowni PPIp, bardzo ważny i bogaty w kluczowe wydarzenia. Doceniono wytrwałą pracę uczelni na rzecz polepszenia warunków naukowo-dydaktycznych, dzięki czemu w 2008 r. akademię przekształcono w Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Kochanowskiego (uniwersytet przymiotnikowy). W tym samym roku, w lipcu oddano do użytku nowy budynek Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego (pierwszy etap), rozpoczynając tym samym prace nad rozbudową kampusu A. W maju 2008 r. rozstrzygnięto konkurs na Bibliotekę Główną, którego PPIp zostało laureatem. W grudniu 2008 r. oddany został projekt budowlany biblioteki, a czerwcu 2009 r. – projekt wykonawczy. Prace projektowe i uzgodnieniowe przy projekcie biblioteki przebiegały wyjątkowo sprawnie. Modyfikacji uległy jedynie ustalenia w zakresie serwerowni UCI (później UCD).

Zaprojektowany budynek o łącznej powierzchni użytkowej wynoszącej 7380,9 m², charakteryzuje się zwartą bryłą i dobrze wkomponowuje się w docelowe założenie. Będzie on mieścił dwie funkcje. Podstawowym użytkownikiem będzie Biblioteka Uniwersytecka, zajmująca około 90 proc. powierzchni obiektu oraz Uniwersyteckie Centrum Danych, zlokalizowane na III piętrze, które zajmuje około 10 proc. powierzchni budynku. Wszystkie pomieszczenia techniczne, instalacyjne oraz komuni-

kacja pionowa i pozioma są wspólne dla obu funkcji (il. 10).

Do budynku prowadzą trzy podstawowe wejścia. Pierwsze – główne wejście, zlokalizowane jest od południa na osi istniejącego układu komunikacyjnego kampusu. Przeznaczone jest dla użytkowników biblioteki, tj. studentów i pracowników uniwersytetu. W jego sąsiedztwie zlokalizowano wejście dla pracowników Uniwersyteckiego Centrum Danych, którzy, przechodząc przez system kontroli, dostają się (niezależną klatką schodową lub windami) do zespołu pomieszczeń na ostatniej kondygnacji. Od północy (od strony strefy zapleczo-biurowej) przewidziano wejście dla pracowników biblioteki. Obok wejścia zaproponowano podjazd (rampę) dla samochodów dostawczych (il. 11).

Budynek posiada jeszcze 3 dodatkowe wyjścia ewakuacyjne. Przez różnicę terenu parter od strony południowej jest poziomem +1 od północy, a główne wejście od strony forum jest suteroną dla użytkowników komunikacji od strony dostawczej, od północy (il. 12). Każda z 4 kondygnacji budynku ma nieco inny układ przestrzenny i inną funkcję. Parter, który staje się od północy suteroną, to zespół pomieszczeń ogólnodostępnych – hol, szatnia, wypożyczalnia, sale konferencyjne, toalety oraz zespół pomieszczeń z dostępem tylko dla pracowników. I i II piętro – to przede wszystkim księgozbiór

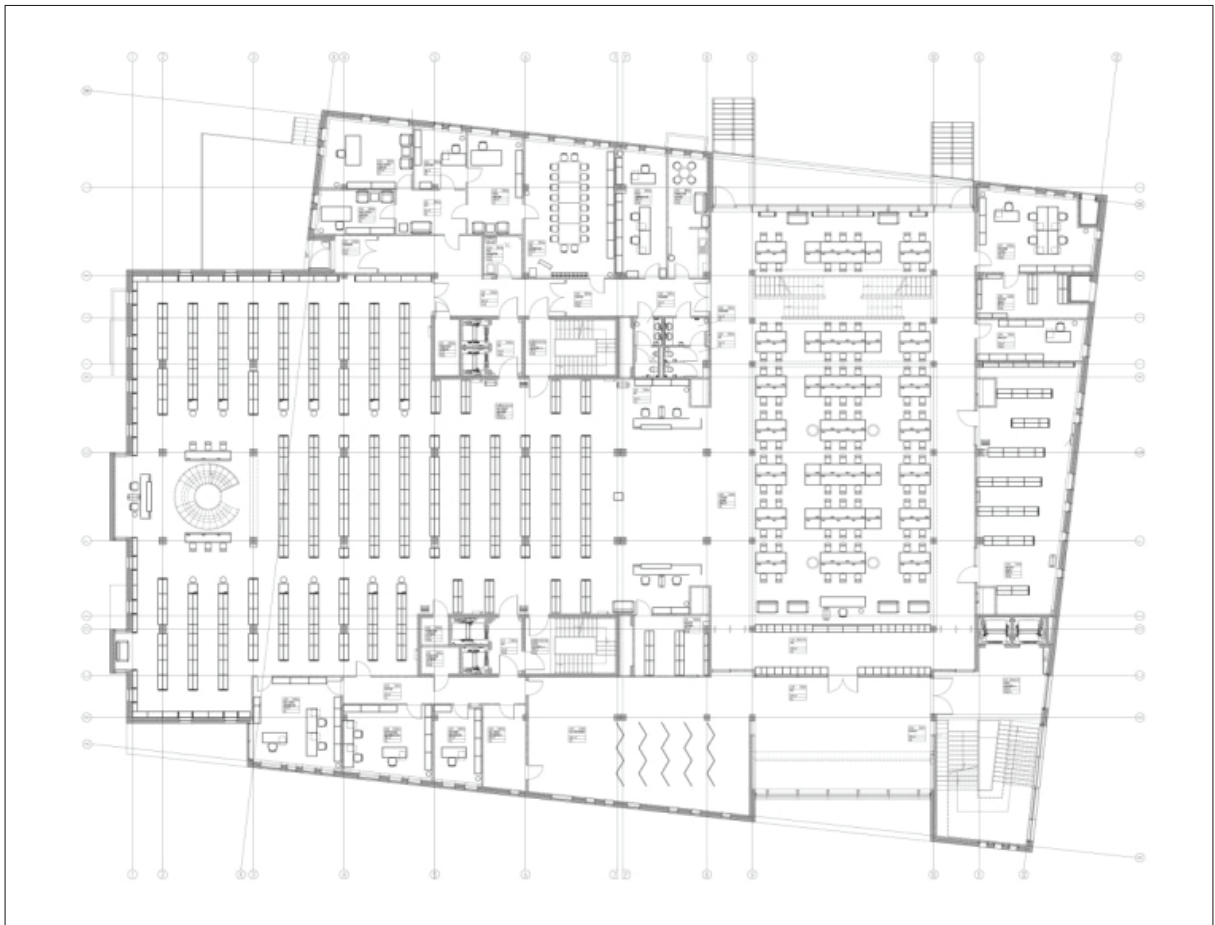
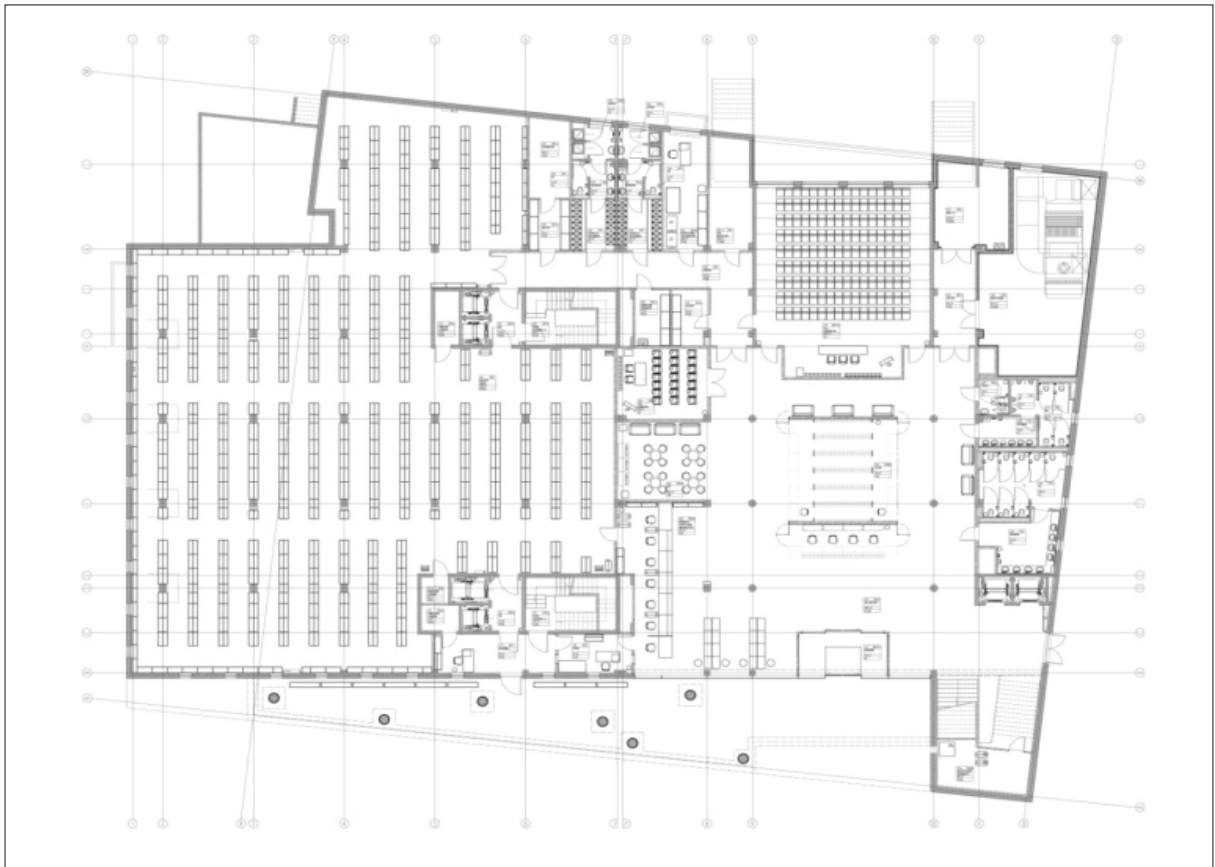
12. Wejście główne po prawej stronie, wejście dla pracowników UCD z lewej strony – elewacja południowa.

Wyjście ewakuacyjne – elewacja wschodnia.

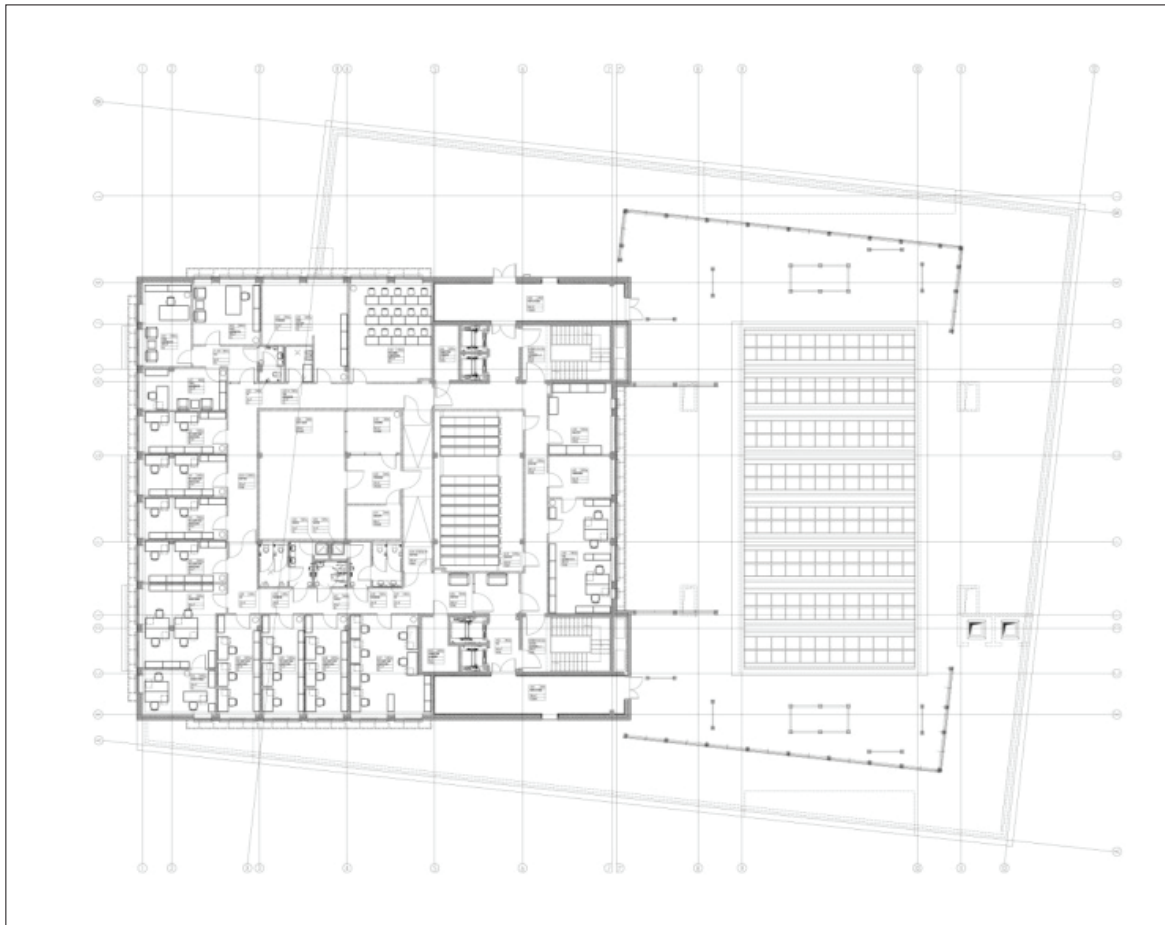
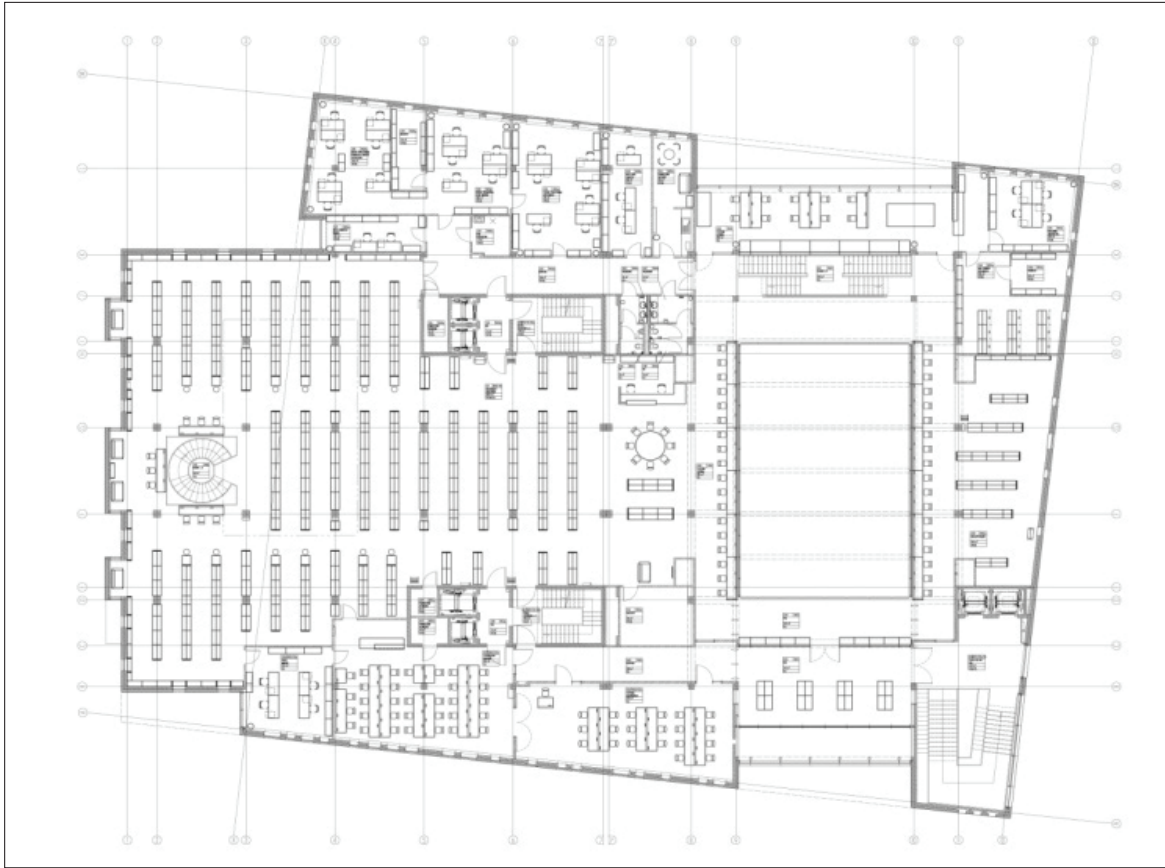
PPIp 2010–2012 r. Fot. własne

12. Main entrance on the right side, entrance for UCD workers on the left side – south facade.

Emergence exit – east facade. PPIp 2010–2012. Private photo

13. Aranżacja parteru. Aranżacja pierwszego piętra. PPiP 2009 r. Archiwum własne
 13. Ground floor arrangement. First floor arrangement. PPiP 2009. Private archive

14. Aranżacja drugiego piętra. Aranżacja trzeciego piętra. PPiP 2009 r. Archiwum własne
14. Second floor design. Third floor design. PPiP 2009. Private archive

15. Fragment elewacji zachodniej. Elementy projektu wykonawczego Biblioteki Głównej. PPiP 2009 r. Archiwum własne

15. West facade element. Elements of the detailed design of the Main Library. PPiP 2009. Private archive

16. Czytelnia główna. PPiP 2009 r. Archiwum własne

16. The main reading room. PPiP 2009. Private archive

główny, otwarty, z dostępem dla studentów, czytelnia ogólna i tematyczna, księgozbiór specjalny, zamknięty, administracja i pracownie specjalistyczne. III piętro – to strefa pomieszczeń biblioteki, serwerownia z ograniczonym dostępem, magazyn odstawny oraz Uniwersyteckie Centrum Danych z Data Center (il. 13, 14).

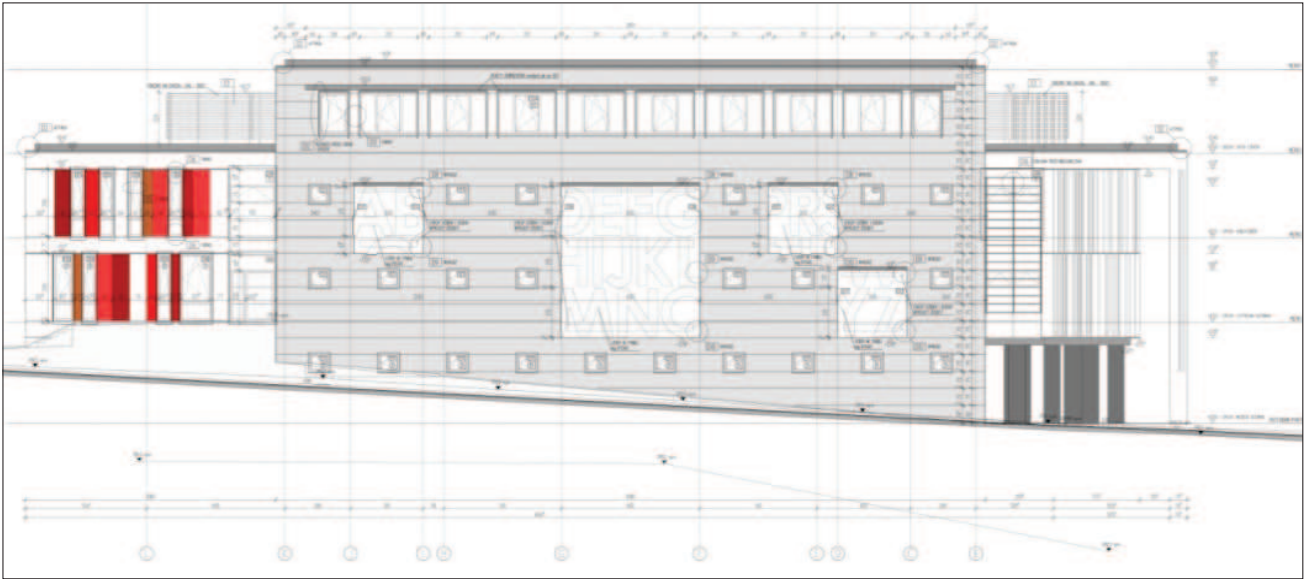
Budynek ma zwartą formę. Strefa wejściowa ma symetryczną kompozycję. Centralnie zlokalizowano informację oraz dostępną z dwóch stron szatnię. Os foyer wejściowego zamyka sala konferencyjno-widowiskowa przeznaczona zarówno dla studentów, jak i pracowników. Najważniejszym elementem obiektu jest dwukondygnacyjna czytelnia główna, która usytuowana została przy osi wejściowej. Dzięki temu jest łatwo dostępna oraz roztacza się z niej widok na miasto i kampus. Czytelnia główna doświetlona jest od góry poprzez szklany świetlik,

pod którym zamontowany jest system rozpraszania światła i system wentylacji (il. 16). Wykonany jest on w konstrukcji z drewna klejonego i stali. Świetlik i dekoracyjne oprawy oświetleniowe w postaci wiszących „skrzydeł” będą zwiększały atrakcyjność czytelnia. Pomieszczenia magazynowe (księgozbiór) mają ograniczony dostęp do światła naturalnego. Większe przeszklenia znajdują się od południa i północy, gdzie zlokalizowane są czytelnia oraz pokoje pracowników biblioteki.

Architektura biblioteki była przedmiotem wnikliwych analiz. Dużo uwagi poświęcono kompozycji samych elewacji oraz obecnym i przyszłym otwarciom widokowym na ten budynek. Mimo zwartej bryły budynku, elewacje są rozróżnione i zróżnicowane, a ich kompozycja ma charakter symboliczny i metaforyczny (il. 15). Mimo różnic w stylistyce tworzą spójną całość. Na fasadach użyto różnorodnych materiałów o ciepłych kolorach z miejscowymi, dominującymi akcentami. Wszystkie elewacje posiadają wspólny element – poziome profile aluminiowe w kształcie litery C lub boniowania. Elewacje skomponowane zostały tak, by budynek jednoznacznie kojarzył się z biblioteką. Kolorowe płyty HPL i pionowy układ okien przywołują na myśl grzbiety książek. Delikatne profile aluminiowe w płaszczyźnie elewacji symbolizują półki, podkreślając założoną stylistykę. Pracowni zależało na rozróżnionym obrazie terenu A kampusu, który byłby widziany od strony miasta. W elewacji zachodniej wprowadzone zostały wykusze budujące światłocień, na których zaprojektowane zostało stylizowane liternictwo, uformowane w specjalnym tynku i pokryte metaliczną farbą. We wnętrzu wykusze stanowią indywidualne aneksy czytelnicze w księgozbiórach otwartych.

Ciepła kolorystyka fasad jest kontynuowana we wnętrzu obiektu, zwłaszcza w strefie wejściowej. Foyer biblioteki jest bowiem elementem łączącym strefę zewnętrzną z wewnętrzną. Zachowanie ciągłości kolorystycznej pozwala na jednorodny odbiór tych przestrzeni. Podstawowymi kolorami są czerwień i jej pochodne oraz szarości i beże.

Budynek ma zewnętrzne ściany żelbetowe z okładziną termiczną z wełny mineralnej o różnej grubości, w zależności od pokrycia elewacyjnego. Występują trzy rodzaje warstwy wierzchniej: elewacja tynkowana gładka lub boniowana, elewacja z płyt HPL oraz elewacja szklana (jako standardowe okna lub ściana kurtynowa). Zaproponowano szklenie okien szkłem z powłoką srebrno-szarą o wyso-

17. Elewacja zachodnia. Elementy projektu wykonawczego Biblioteki Głównej. PPiP 2009 r. Archiwum własne
 17. West facade. Selected elements of the detailed design of the Main Library. PPiP 2009. Private archive

18. Kampus A widziany z Biblioteki Głównej, 2012 r.
 18. Campus A can be seen from the Main Library, 2012

kim współczynnikiem U oraz o dużej ochronie przed promieniowaniem słonecznym (il. 17). Zastosowane zostały ramy okienne aluminiowe koloru metalicznego RAL 9006. Czytelnia oraz wejście główne do budynku posiadają ścianę kurtynową ze szkłem przejrzystym oraz system żaluzji poziomych (łezki).

Rozpoczęcie prac nad dokumentacją projektową biblioteki zbiegło się w czasie z zakończeniem i oddaniem do użytku pierwszego etapu części A kampusu (lipiec 2008 r.). W kwietniu 2010 r. rozpoczęła się realizacja projektu Biblioteki Głównej. W tym samym czasie zaczęto drugi etap realizacji części A, który zakończył się w kwietniu 2012 r. Cztery miesiące później, w sierpniu 2012 r. zakończona została budowa biblioteki (il. 18), w której brakowało

wówczas jedynie wyposażenia ruchomego. W międzyczasie, w 2011 r., uczelnia uzyskała status uniwersytetu klasycznego, ponownie zmieniając nazwę na Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Równocześnie z pracami budowlanymi przy obiektach autorstwa pracowni PPiP wznoszony był obiekt pracowni SSC – Centrum Języków Obcych.

Podstawową konstrukcją biblioteki stanowi monolityczny, żelbetowy szkielet. Ściany grubości 20 i 30 cm, zostały miejscami pocienione do 15 cm w strefie podokiennej. Słupy żelbetowe zaprojektowano o przekroju poprzecznym 40/40, 50/50 i Ø 50. Stropy o grubości 25, 30 cm, zostały miejscami pogrubione do 40 cm (w strefie dużego obciążenia od urządzeń, w Data Center), (il. 19).

19. Czytelnia główna z widocznymi dźwigarami. Materiały z realizacji Biblioteki Głównej. PPiP 2010–2012 r. Fot. własne
 19. The main reading room with visible beams. Materials concerning construction of the Main Library. PPiP 2010–2012. Private photo

20. Klatka schodowa wykończona czerwonym linoleum. PPiP 2010–2012 r. Fot. własne
 20. Staircase is finished with red linoleum. PPiP 2010–2012. Private photo

21. Perforowany sufit podwieszany. Panele rozpraszające światło i dźwięk zastosowane w czytelni głównej. PPiP 2010–2012 r. Fot. własne

21. Perforated drop ceiling. Light and sound dispersing boards used in the main reading room. PPiP 2010–2012. Private photos

W budynku są 3 główne klatki schodowe (2 pracownicze i 1 studencka), 6 dźwigów (w tym jeden towarowy) oraz otwarta klatka schodowa, łącząca dwa poziomy księgozbiory otwartego. W południowo-wschodnim narożniku usytuowana została przestrzenna klatka schodowa w konstrukcji żelbetowej monolitycznej. Jest ona głównie wykorzystywana przez studentów, gdyż łączy wszystkie dostępne dla nich przestrzenie. Z klatki roztacza się widok na wschodnią część kampusu oraz szczytowy, kierunkowy widok na główną oś kompozycji terenu B. Można tutaj także podziwiać panoramę miasta oraz Gór Świętokrzyskich. Obiekt przystosowany jest dla osób niepełnosprawnych ruchowo – miejsca parkingowe, toaleta, windy, brak schodów w wejściu głównym.

Bardzo ważnym elementem jest wewnętrzna i zewnętrzna posadzka, szczególnie w strefie reprezentacyjnej. Jej rysunek i kolorystyka w odcie-

niach szarości w części zewnętrznej nawiązuje do wewnętrznej strefy wejściowej. Najwyższy taras posiada ukośnie zaprojektowane pasy, wykonane z drobnej kostki brukowej, biegnące do słupów w podcieniu. Ciepła kolorystyka posadzki forum harmonijnie współgra z kolorystyką elewacji i gładziami przed budynkiem. Ze względów użytkowych i estetycznych w holu wejściowym i przedsionku zastosowano płytki kamienne. W pozostałych pomieszczeniach komunikacji: głównej klatce schodowej, szatni, informacji, wypożyczalni międzybibliotecznej, magazynach, intrologatorni, pracowniach, salach wystawowych, holu, pomieszczeniach technicznych, serwerowni biblioteki oraz w magazynie książek i magazynie odstawnym, jako materiału wykończeniowego użyto linoleum lub wykładziny PCW grubości 0,3 cm (il. 20). W pozostałych klatkach schodowych i niektórych korytarzach ułożono gres, a w toaletach terakotę. Ze względów aku-

stycznych bardzo ważny był też właściwy dobór sufitów podwieszanych i materiał wykończeniowy ścian. Użyte zostały materiały porowate – dźwiękochłonne, ale jednocześnie o trwałych właściwościach warstwy wykończeniowej (il. 21).

Budynek posiada trzy rodzaje pokryć dachowych. Dach górny, o tradycyjnym układzie warstw, kryty jest izolacją przeciwwodną. Dach szklany nad czytelnią stanowi świetlik, o konstrukcji stalowo-aluminiowej, z szybami, z dodatkową ochroną przeciwsłoneczną. U dołu świetlika, który opiera się na dźwigarach z drewna klejonego – od wewnętrznej strony – zastosowano panele podwieszane z tłoczono-matowego poliwęglanu MAROLON. Rozwiązanie szklanego sufitu jest autorskim rozwiązaniem pracowni PPIP (il. 22). Dolny dach jest stropodachem odwróconym, ze żwirem płukany, jako pięciocentymetrowa warstwa wierzchnia. Na dachu dolnym zlokalizowano centrale wentylacyjne. Aby nie były one widoczne z dołu, ustawiono wokół wysokie osłony żaluzjowe.

Zrealizowane zostały kluczowe decyzje projektowe:

a) Forum – stworzenie akademickiej przestrzeni społecznej przed budynkiem.

Wykorzystano w niemal naturalny sposób różnicę poziomów, która wynosiła ponad 3 m. Południowa ekspozycja jest dodatkowym atutem miejsca. Forum przed Biblioteką Główną jest elementem złożonego układu przestrzennego, który opiera się na pierwotnym schemacie ideowym. Lokalizacja budynku biblioteki umożliwia stworzenie w przyszłości poprzecznego ciągu komunikacyjnego o kierunku wschód – zachód, zakończonego z obydwu stron przestrzeniami publicznymi. Są one jednocześnie elementami osi podłużnych (północ – południe) przebiegających przez tereny A i B od ul. Świętokrzyskiej. Każda z przestrzeni studenckich zbudowana jest na zasadzie wielopoziomowego forum, łączącego się z dużą przestrzenią foyer, przekrytą szklanym dachem. Pomiędzy strefą zewnętrzną a wewnętrzną znajduje się podcień, który jest elementem wprowadzającym i integrującym obydwie przestrzenie. Słupy konstrukcyjne oraz nadwieszenie dodają monumentalności i charakteryzują funkcję obiektu. Podcień jednocześnie ogranicza penetrację słońca we wnętrzu oraz chroni przed wiatrem i deszczem. W zakresie kompozycyjnym było to niezwykle ważne założenie. Udało się wprowadzić w życie wytyczne schematu ideowego, który zo-

22. Świetliki nad czytelnią główną. PPIP 2010–2012 r.

Fot. własne

22. The rooflights of the main reading room.
PPIP 2010–2012. Private photo

stał opracowany przed przystąpieniem do konkursu, a jednocześnie wrócić do pierwotnego pomysłu zintegrowania obydwu części kampusu. Wykorzystując naturalne ukształtowanie terenu stworzona została akademicka przestrzeń społeczna w formie wielopoziomowego forum. Południowo eksponowane tarasy, uzupełnione zielenią, płynnie przechodzą w granitowe schody i plac przed budynkiem. Rysunek posadzki w formie kierunkowych pasów prowadzi użytkownika w kierunku podcienia, w stronę głównego wejścia budynku. Głazy kieleckie oraz zasadzona przed budynkiem lipa dopełniają symboliczne znaczenie przestrzeni (il. 23).

b) Odpowiednie wpasowanie budynku w stosunku do pochylenia stoku.

Poziom +1 od północy jest poziomem wejścia zapleczewego do biblioteki, przeznaczonego dla pracowników i na dostawy książek. Krzywizna stoku pozwoliła na ukształtowanie forum oraz dobre wkomponowanie budynku na zakończeniu osi ciągu komunikacyjnego założenia B.

c) Odzyskanie części urobku skalnego spod fundamentów i wkomponowanie go w stopnie forum.

W wyniku przyjętej przez generalnego wykonawcę technologii wykopów nastąpiło znaczne rozdrobnienie urobku skalnego, dlatego nie udało się zachować odpowiedniej wielkości głazów, mających posłużyć do aranżacji forum. Konieczne okazało się sprowadzenie właściwych kamieni z pobliskich kamieniołomów. W wybranych miejscach wycięto fragmenty stopni i wpasowano w nie kamienie, dając złudzenie ich „wyrastania” z podłoża. W efekcie charakterystyczna estetyka przestrzeni

23. Forum, w tle budynki kampusu A. Po lewej stronie Centrum Języków Obcych. PPIp 2010–2012 r. Fot. własne
23. The Forum – the buildings of the campus in the background. On the left side there is the Foreign Language Center. PPIp 2010–2012. Private photo

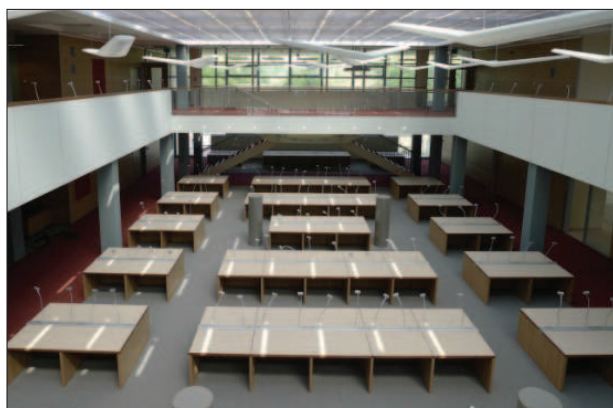
studenckiej stała się głównym symbolem uniwersytetu kieleckiego.

d) Czytelnia główna – najważniejsza przestrzeń biblioteki, cicha przestrzeń akademicka.

Stworzona jako dwukondygnacyjna sala w poziomie +1, posiada bezpośredni dostęp dwóch kondygnacji magazynów z księgozbiorem otwartym oraz magazynem czasopism. Wokół dużej czytelni rozmieszczone są czytelnie specjalistyczne. Czytelnia główna doświetlona jest poprzez dwuwarstwowy, szklany dach z wentylowaną przestrzenią, kryjącą drewnianą konstrukcję dachu. Całość rozwiązania zaproponowana została wg opracowania autorskiego pracowni z zastosowaniem systemu zawieszonych paneli (uchylnych i zdejmowanych). Powstały one ze specjalnego, rozpraszającego światło tworzywa – poliwęglanu pełnego. Czytelnia doświetlona jest także pośrednio poprzez pionowe przeszklenia od północy oraz od południa, gdzie światło dociera poprzez strefę katalogową (il. 24).

e) Umieszczenie w parterze, w rejonie holu wejściowego, zewnętrznej wypożyczalni książek oraz sali wykładowej.

Znajduje się tam także centralny magazyn książek, gdzie zastosowane zostały regały przesuwne, o wysokości ośmiu półek. Ze względu na duże obciążenie użytkowe magazynu, ta lokalizacja wydaje się najwłaściwsza.

24. Czytelnia główna. PPIp 2010–2012 r. Fot. własne
24. The main reading room. PPIp 2010–2012. Private photo

f) Lokalizacja UCD (Uniwersyteckie Centrum Danych) oraz głównych centrali wentylacyjnych na poziomie +3.

UCD jako jednostka autonomiczna uczelni, obsługuje wszystkie jednostki dydaktyczno-naukowe i administracyjne. Jest dostępne z zewnątrz (od strony południowej), niezależnie od reszty funkcji. Posiada oddzielną klatkę schodową i windy do przewozu wysokich szaf rakowych.

g) Specyfika obiektu wygenerowała podniesione wymogi instalacyjne:

- podstawowa forma ogrzewania pomieszczeń (95 proc. powierzchni budynku) to wodne ogrzewanie podłogowe;

25. Różne formy doświetlenia: tzw. „skrzydelka” i oprawa oświetleniowa nad stołem z mapami. PPIp 2010–2012 r.
Fot. własne

25. Different forms of lighting: so called “wings” and luminaire above the table with maps. PPIp 2010–2012.
Private photos

- wentylacja mechaniczna (nawiewno-wyciągowa), klimatyzacja oraz klimatyzacja precyzyjna w serwerowni;
- system gaszenia gazem (serwerownia);
- agregat prądowórczy o dużej mocy (na potrzeby serwerowni), niezależny od systemów akumulatorowych;
- system elektronicznej rejestracji, wydawania i automatycznego zdawania książek;
- wysokiej jakości (sprawności) oświetlenie sztuczne, z indywidualnym oświetleniem każdego stanowiska czytelniczego;
- każde stanowisko ma dostęp do sieci Wi-Fi, lampkę i gniazdko elektryczne; część stołów wyposażona jest w komputery stacjonarne.

h) Wymagania w zakresie projektów wnętrz:

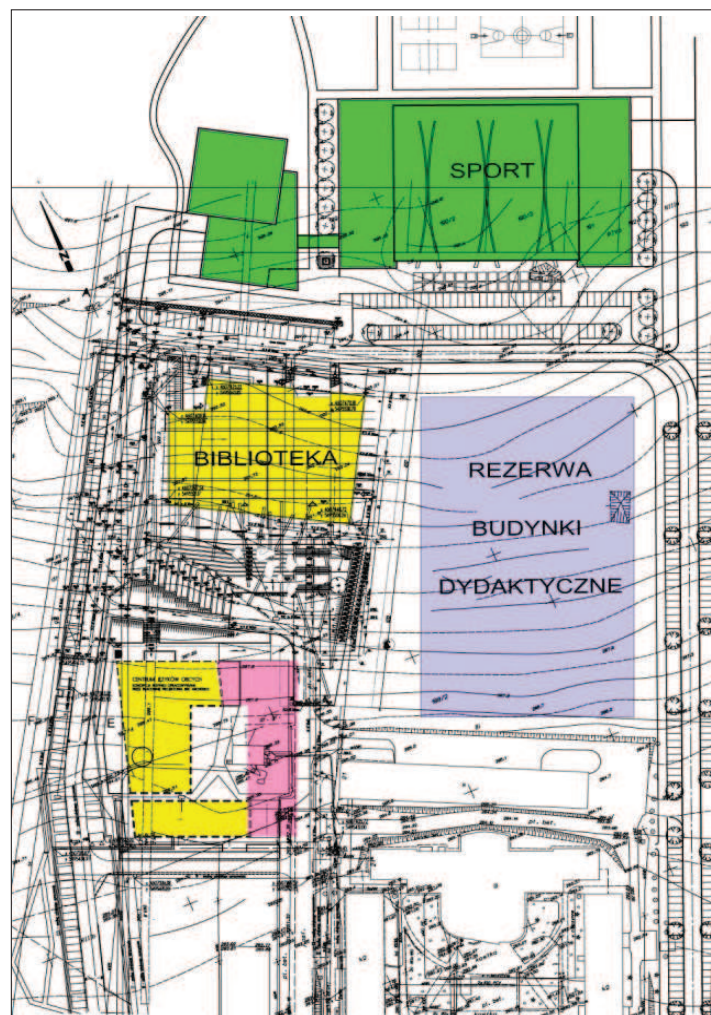
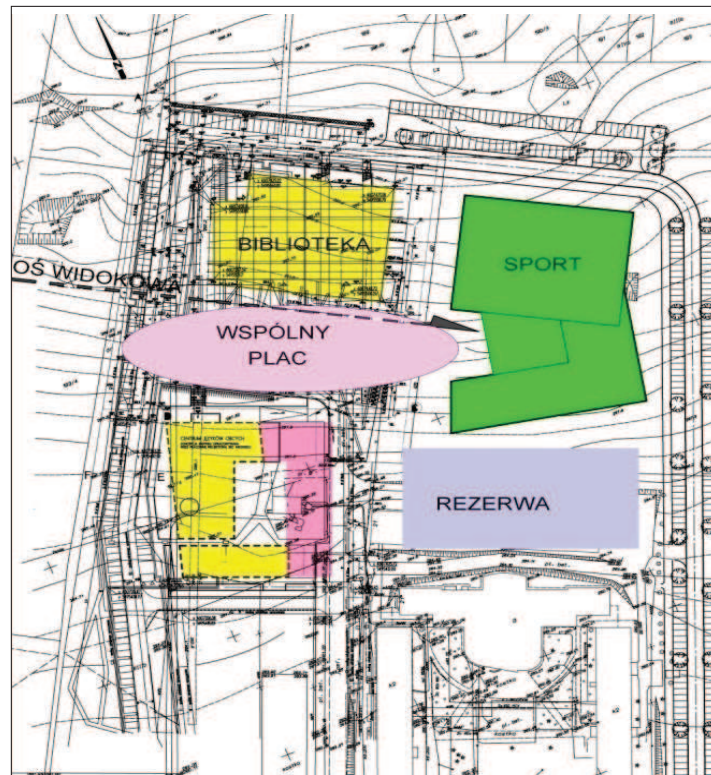
- dbałość o akustykę wnętrza:
 - drewnopochodne okładziny ścienne;
 - akustyczne sufity podwieszane;
 - wysokiej jakości wykładziny dywanowe w czytelnich;
 - stabilność i wytrzymałość mebli stałych;
- dbałość o dobre doświetlenie światłem naturalnym i sztucznym (il. 25);
- dbałość o trwałość mebli stałych – wykonanie odporne na zarysowania, uderzenia, ścieranie (laminaty HPL, kompozyty, kamień, stal, aluminium);
- wszystkie drzwi z laminatu HPL, ze stalowymi ościeżnicami;
- część drzwi o podwyższonej izolacyjności akustycznej.

W końcowym etapie realizacji biblioteki uczelnia ogłosiła konkurs na przestrzenne zamknięcie kwar-

tału, którego częścią było Centrum Języków Obcych grupy SSC. Pracownia PPIp nie wystartowała w tym konkursie, gdyż uznaliśmy, że powinni się tym zająć autorzy pierwszej części kwartału, czyli pracownia SSC z Krakowa. Zwyciężył jednak zespół z Kielc, dla którego będzie to pierwsza inwestycja na tym obszarze. Nie jest bliżej określony termin rozpoczęcia tej inwestycji.

W tym czasie zrodził się także pomysł na zrealizowanie niezależnego zespołu obiektów sportowych na terenie B kampusu. Pracownia PPIp w 2011 r. przygotowała na prośbę uczelni szkice studialne różnych wariantów rozwiązań, zgodnych z nowymi wytycznymi – niezależnych od przyjętej koncepcji zagospodarowania terenu B kampusu (il. 26). Wariant pierwszy zakładał zamknięcie, od zachodu, poprzecznej osi uniwersyteckiej (między dwiema częściami kampusu) zespołem hal sportowych. Mieściłyby się przy nich również budynek Wydziału Medycznego z pomieszczeniami dydaktycznymi, o charakterze seminaryjnym, związanymi z rehabilitacją i odnową biologiczną. Te nieformalne szkice są pierwszą próbą stworzenia zamknięcia ciągu pieszego, łączącego część kampusu A z częścią B. Byłaby to kolejna, znacząca modyfikacja układu urbanistycznego.

Mam nadzieję, że władze uczelni podejmą w sposób kompleksowy problem scalenia obu części kampusu, określenia układu komunikacyjnego i przestrzennego oraz stworzą ogólną, wiążącą, funkcjonalno-estetyczną wizję całego kampusu. Konieczne jest także, aby wykrystalizowane już główne akademickie przestrzenie społeczne znalazły właściwą jakościowo, spójną obudowę architektoniczną. Niezbędne jest również zapisanie powyższej

26. Wariant I i II aranżacji przestrzeni części B kampusu. PPIp 2011 r.
 26. Option I and II of spatial arrangement of the campus B. PPIp 2011

wizji w formie wiążącego, publicznie udostępnionego dokumentu planistycznego, na przykład w formie makiety czy masterplanu. Brak masterplanu powodować może chaotyczne, doraźne rozwiązywanie problemów oraz utrudnia stworzenie jednorodnego kompleksu w tym obszarze. W obecnej sytuacji obie zwycięskie prace konkursowe, zarówno pracowni PPIp (na część A kampusu) jak i grupy SSC (na teren B), są już częściowo nieaktualne. Składają się na to nie tylko zmiany programowe, ale także inne okoliczności, niezależne od działań podejmowanych przez uczelnię na obszarze kampusu. Jednym z takich czynników zewnętrznych, niesprzyjających dalszemu rozwojowi jest przebudowa pobliskiego układu drogowego.

Sytuację zdecydowanie zmieniła zrealizowana niedawno trasa na Opatów, czyli ul. Świętokrzyska. Miała ona przebiegać na estakadzie, co dałoby w przyszłości możliwość realizacji międzyuczelnianego Parku Technologicznego, który planowany był wraz z Politechniką Świętokrzyską. Trasa zrealizowana została w poziomie terenu i obudowana ekranami akustycznymi, przez co nie tylko uniemożliwiony został rozwój uczelni w tym kierunku, ale także całkowicie odcięto powiązanie wizualne, gdyż budynki uniwersyteckie nie są widoczne z ul. Świętokrzyskiej. Wiąże się to także z dużymi utrudnieniami w zakresie dostępności uniwersytetu. Dojazd do uczelni odbywa się estakadą i aktualnie jest jedynym połączeniem kampusu z komunikacją miejską. Wraz z rozwojem przestrzeni akademickiej, wzrastać będzie także obciążenie tego dojazdu. Jest on również nieczytelny, co zdecydowanie wydłuża czas dotarcia do kampusu. Uczelnia, w wyniku braku skutecznych działań, nie pozyskała terenu między obszarem A kampusu a ul. Solidarności, przez co nie zostało stworzone alternatywne połączenie z miastem. Akademicki ciąg pieszy nie został powiązany z przystankami autobusowymi, a stworzony portal wejściowy zasłaniają obecnie powstałe w tym rejonie wysokie budynki biurowe. Niemożliwe jest już zrealizowanie tego połączenia. Nie zapewniono także połączenia kołowego obu części kampusu od północy, ani nie zrealizowano jeszcze dwóch poziomów parkingów od strony ul. Świętokrzyskiej.

Po zrealizowaniu budynku Biblioteki Głównej układ urbanistyczny terenu B kampusu częściowo stał się nieaktualny. Brak decyzji w sprawie nabywania przez uczelnię terenu pomiędzy częściami A i B kampusu powoduje ryzyko niezachowania ciągłości programowej i przestrzennej obydwu terenów. Ogólne zadowolenie i satysfakcja z już zrealizowanych projektów w tym obszarze miesza się z niepewnością i niepokojem o przyszły wygląd całego założenia. Jednocześnie mam nadzieję, że w porę zostanie dostrzeżona potrzeba stworzenia jednorodnego, zintegrowanego kompleksu akademickiego.

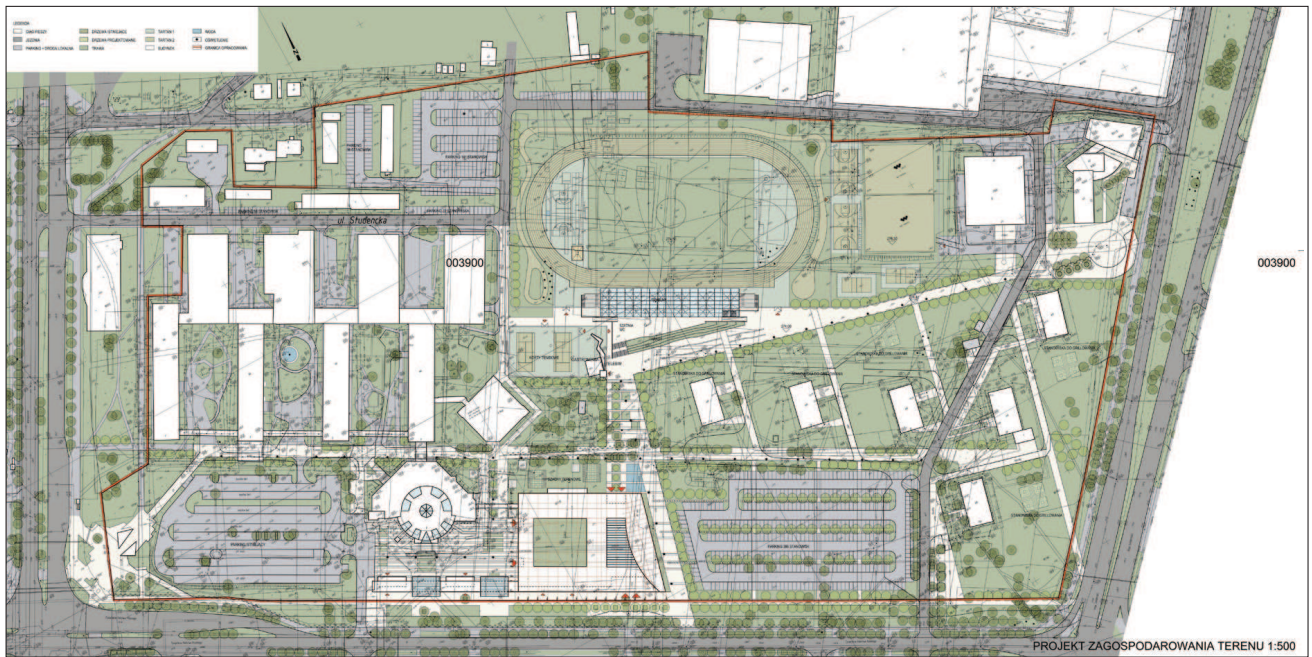
Kampus Politechniki Świętokrzyskiej

Pracownia PPIp zajmowała się też innymi, ważnymi ośrodkami dydaktycznymi w Kielcach. Nieopodal Uniwersytetu Kieleckiego zlokalizowany jest Kampus Politechniki Świętokrzyskiej, który obecnie jest również na etapie rozwoju zaplecza naukowo-akademickiego.

Politechnika Świętokrzyska to najstarsza uczelnia techniczna w regionie. Powstała w 1965 r. i od tego czasu stale się rozwija. Zlokalizowana jest w centrum miasta, na działce o powierzchni 22 hektarów. Uczelnia planuje kolejne inwestycje oraz rozbudowę kampusu. W lipcu 2011 r. rozstrzygnięty został konkurs na koncepcję rozbudowy Kampusu Politechniki Świętokrzyskiej. Z dziewiętnastu prac wybrano rozwiązanie projektowe pracowni PPIp uzasadniając, że „zawiera kompleksowe rozwiązania wszystkich założeń funkcjonalno-przestrzennych, dobry sposób uporządkowania terenu kampusu oraz ponadczasową architekturę”¹. Koncepcja funkcjonalno-przestrzenna zakładała rozbudowę kampusu. Zgodnie z założeniami programowymi konkursu wprowadzono nowe funkcje, wzbogacające zakres działalności uczelni. Umieszczono je w projektowanym budynku Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych, zlokalizowanym w centralnej strefie kampusu, w sąsiedztwie biblioteki i rektoratu oraz auli głównej. Te trzy obiekty stanowić będą centrum – „serce” uczelni.

Dodatkowo zaprojektowano dwa obiekty komercyjne o funkcji handlowo-gastronomicznej, zlokalizowane w podcieniu arkady, w pierzei ul. Tysiącle-

¹ Opinia jury konkursu w składzie: przewodniczący – prof. dr arch. Krzysztof Dyga oraz prof. dr. arch. Piotr Gajewski, mgr inż. arch. Krystyna Kuźmiuk, prof. dr. hab. Andrzej Radowicz, mgr inż. arch. Dariusz Anisiewicz.

27. Zagospodarowanie terenu Kampusu Politechniki Świętokrzyskiej. Elementy nagrodzonego projektu koncepcyjnego Kampusu Politechniki Świętokrzyskiej. PPiP 2011 r. Archiwum własne

27. Land development of the Kielce University of Technology campus. Elements of awarded conceptual project of the Kielce University of Technology campus. PPiP 2011. Private archive

cia Państwa Polskiego, tworząc jak gdyby bramę, podkreślającą strefę wejściową na teren kampusu. W pobliżu istniejącej hali sportowej i boisk (kortów) zaprojektowano stadion piłkarsko-lekkoatletyczny z trybunami oraz niezbędnym zapleczem socjalno-sanitarnym.

Głównym założeniem przestrzennym rozbudowy kampusu było stworzenie wyraźnego elementu kryształującego w postaci czytelnej sieci przestrzeni publicznych (plac, ciągi piesze), spinających poszczególne zespoły funkcjonalne kompleksu (il. 27). Uwzględniono dwa istniejące wejścia na teren uczelni: południowo-zachodnie, od strony centrum miasta oraz północno-wschodnie, w sąsiedztwie Galerii Echo. Oba te wejścia połączono ciągiem pieszym, przechodzącym przez główną przestrzeń publiczną kampusu – reprezentacyjny plac przed budynkiem biblioteki i rektoratu, przed nowo projektowanym Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych oraz aulą. Plac ten spina ciąg pieszy, biegnący wzdłuż ul. Tysiąclecia Państwa Polskiego, z wewnętrznym ciągiem, łączącym budynki dydaktyczne – na zachodzie, obiekty administracyjne – w centrum, zespół sportowy i akademiki – we wschodniej i centralnej strefie kompleksu (il. 28).

Przestrzeń placu głównego przymknięta jest od południa ażurową ścianą – arkadą budynków ko-

28. Kampus Politechniki Świętokrzyskiej. PPiP 2011 r. Archiwum własne

28. The Kielce University of Technology campus. PPiP 2011. Private archive

mercyjnych, oddzielając reprezentacyjne wnętrza kampusu od publicznej przestrzeni ulicy. Dwa wejścia na plac podkreślone zostały przerwami w arkadzie i zawieszonymi, między jej przęsłami, szklanymi dachami. Trzecie, reprezentacyjne wejście prowadzi przez ogólnodostępne, przeszklone wnętrze – atrium w projektowanym Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych. Ciąg pieszy wzdłuż wschodniej elewacji budynku Centrum prowadzi na plac przed stadionem. Jest to wejście na widownię i na tereny boisk sportowych.

Zgodnie z wytycznymi warunków konkursu, cały teren kampusu obsługiwany jest od ul. Tysiąclecia Państwa Polskiego oraz od ul. Warszawskiej. Do układu komunikacyjnego adaptowany został istniejący parking w południowo-zachodniej części terenu, obsługujący budynki dydaktyczne oraz obiekty administracji biblioteki i rektoratu. Od północy budynki dydaktyczne i warsztatowe obsługiwać będzie ul. Studencka. Zaprojektowane w północnej części terenu parkingi służyć będą także potrzebom zespołu sportowego. Nowy parking zaprojektowano w południowo-wschodniej części kampusu. Obsługiwać on będzie budynki akademików, a także pośrednio stadion oraz nowe Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych.

Podstawowym założeniem projektu było zachowanie istniejącego charakteru kampusu – zabudowy wpisanej, wkomponowanej w teren zieleni. Dlatego starano się, w maksymalnym stopniu, zachować istniejącą zielenią wysoką – szpalery drzew wzdłuż ciągów pieszych, uzupełniając brakujące drzewa. Szpalery drzew podkreślone zostały nowe ciągi piesze. Zachowano istniejące drzewa w centralnym rejonie kampusu, w sąsiedztwie auli głównej. W projekcie podjęto próbę wyeksponowania obecnego usytuowania domów studenckich. Dla każdego budynku przewidziano miejsce na imprezy plenerowe, grill, ogniska i wypoczynek.

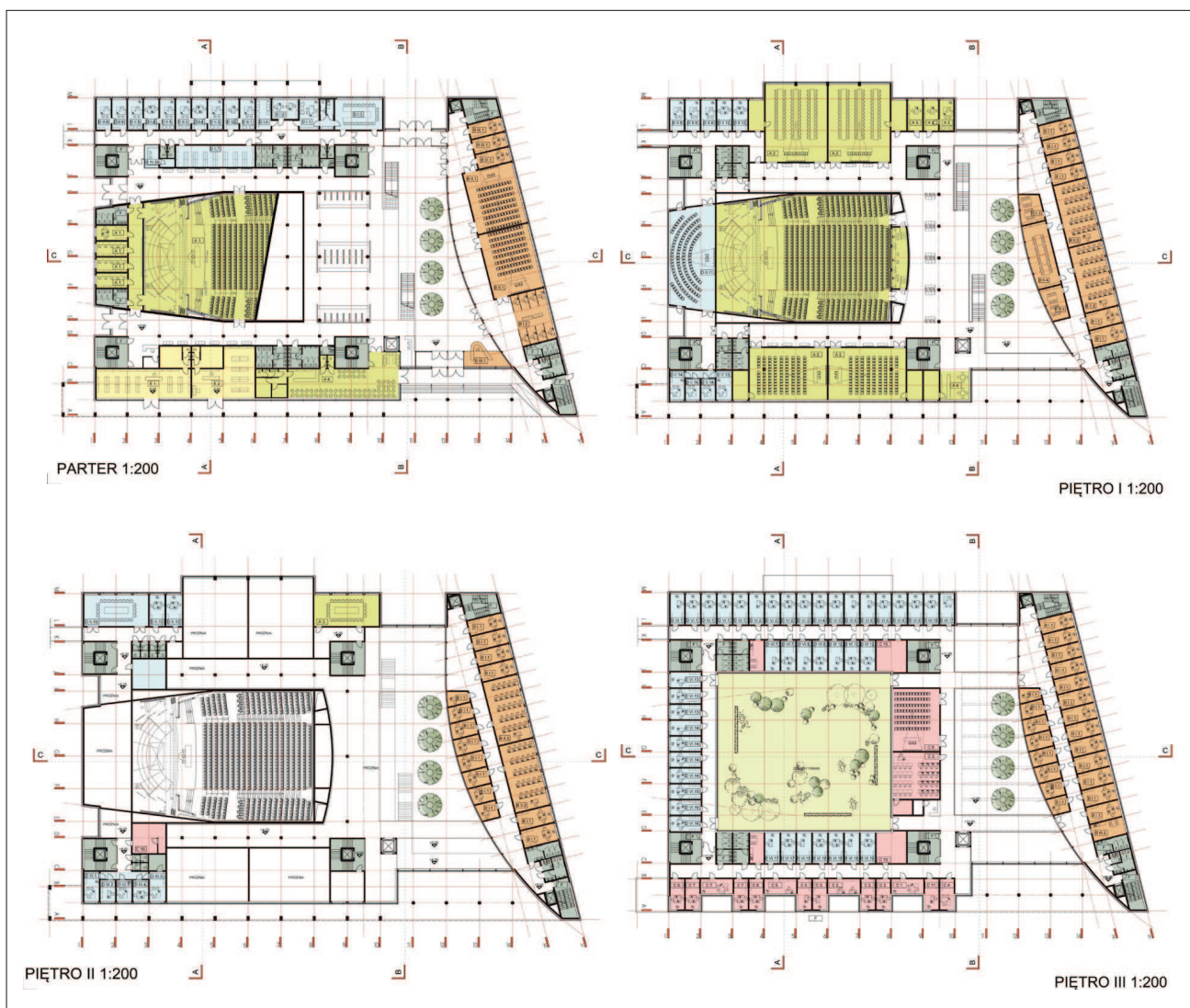
Główne przestrzenie publiczne, ich czytelność, charakter i jakość wpływać będą na życie społeczne użytkowników Kampusu Politechniki Świętokrzyskiej: studentów, pracowników i interesantów z zewnątrz. Najbardziej reprezentacyjny charakter posiada plac główny, zlokalizowany przed najważniejszymi obiektami uczelni. Jego rangę podkreślać będzie posadzka z płyt granitowych i pasów drobnej kostki granitowej, zielenią w postaci kłombów, kwiatów, krzewów i szpalerów drzew ozdoba-

nych oraz oświetlenie latarniami prowadzącymi do wejść do poszczególnych obiektów. Przed wejściem do projektowanego Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych od strony wewnętrznego ciągu pieszego zaprojektowano zespół fontann podkreślających rangę obiektu.

Nowy stadion piłkarsko-lekkoatletyczny, z trybunami oraz niezbędnym zapleczem socjalno-sanitarnym, zaprojektowany został w pobliżu istniejącej hali sportowej i boisk (kortów). Od północy osłania je niewielka skarpa, wynikająca z istniejącego ukształtowania terenu. Z trzech stron boiska głównego, częściowo na skarpie, poprowadzona została ścieżka rekreacyjna. Trybuna (dla około 1000 widzów) z przeszklonym zadaszeniem, usytuowana została wzdłuż południowej linii boiska. Pod trybuną i tarasem z nią związanym zaprojektowano pomieszczenia zaplecza socjalno-sanitarnego. Druga strona trybun stadionu wykorzystana została do stworzenia zielonych tarasów dla wypoczynku i rekreacji, opadających na południe, w kierunku placu. Posadzka placu ukształtowana została w taki sposób, aby stworzyć pofałdowaną nawierzchnię, w formie siedzisk. Zamknięcie ciągu, prowadzącego od wschodu, stanowi budynek o funkcji gastronomicznej (pub, kawiarnia), dostępny z placu przed wejściem na trybuny. Dominantą jest przeszklona wieża oraz ekran multimedialny (diody LED na strukturze z siatki plecionej), widoczny z tarasów amfiteatru. Dodatkowym elementem, uatrakcyjniającym ten sportowy program kampusu, jest ścianka wspinaczkowa zlokalizowana przy kortach.

Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych

Zaprojektowany został budynek o prostej formie, w pewnym sensie „wyciszającej” różnorodność form i kolorów zabudowy kampusu, o wysokości zbliżonej do biblioteki i rektoratu. Harmonizuje on z otaczającą zielenią, nie konkurując z budynkami dydaktycznymi uczelni. Budynek Centrum zamyka główny, reprezentacyjny plac od wschodu i jest zwornikiem między tą przestrzenią publiczną a ogólnodostępnym parkingiem. Centralnym elementem budynku jest czterokondygnacyjne atrium, które staje się główną przestrzenią zadaszoną uczelni. Atrium, znajdujące się na osi nowego ciągu pieszego północ – południe, jest połączone w poziomie parteru z reprezentacyjnym placem kampusu. Jest ono jed-

29. Aranżacja kondygnacji Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych. Elementy nagrodzonego projektu koncepcyjnego Kampusu Politechniki Świętokrzyskiej. PPiP 2011 r. Archiwum własne
 29. Design of the Conference, Innovation, Business and Administrative Service Center storey. Elements of awarded conceptual project of the Kielce University of Technology campus. PPiP 2011. Private archive

nocześnie strefą dzielącą ruch do poszczególnych segmentów funkcjonalnych budynku (il. 29).

Z przeszklonego, pasażowego wnętrza dostępne jest: Centrum Konferencyjne, Inkubator Przedsiębiorczości, stanowiący niezależne skrzydło budynku z własną recepcją w poziomie posadzki atrium, połączony kładkami z pozostałą częścią budynku, Centrum Ochrony Własności Intelektualnej oraz Centrum Innowacji i Wdrożeń oraz Centrum Usług Administracyjnych. Wyjątkową lokalizację przewidziano dla pomieszczeń senatu z widokiem na plac, połączonych obudowaną kładką pieszą w poziomie +1 z budynkiem biblioteki i rektoratu. Kładka sprawia, że obiekt staje się elementem systemu, zapewniającego pracownikom uczelni połączenie „suchą nogą” z pozostałymi budynkami dydaktycznymi.

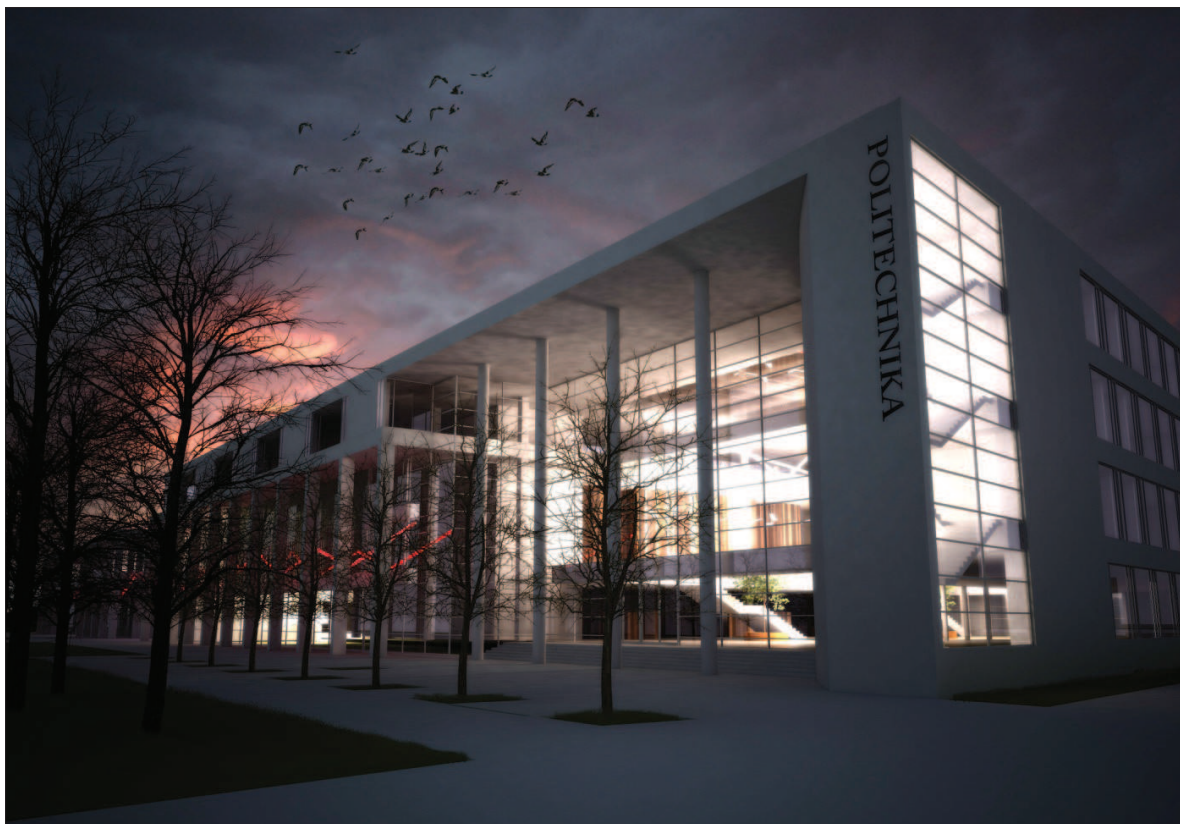
Duża sala senatu widokowo otwiera się na reprezentacyjny plac kampusu.

W centralnej strefie budynku umieszczono dużą salę widowiskowo-konferencyjną, z miejscami dla 678 osób. Od strony placu umieszczono zespół pomieszczeń zaplecza sali (garderoby, poczekalnie artystów z sanitariatami, pokoje administracji). Pomieszczenia magazynowe i techniczne zlokalizowano w kondygnacji piwnicznej, w strefie sceny. Przewidziano różne aranżacje sceny, w zależności od różnych potrzeb wykorzystania sali. Budynek ma sześć obudowanych, równomiernie rozmieszczonych, ewakuacyjnych klatek schodowych (z wentylacją oddymiającą). Obiekt dostosowany jest dla osób niepełnosprawnych ruchowo. Budynek zaprojektowano w konstrukcji żelbetowej monolitycznej.

30. Atrium w formie pasażu w budynku Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych. PPiP 2011 r. Archiwum własne

30. Atrium in the form of a mall in the building of the Conference, Innovation, Business and Administrative Service Center. PPiP 2011. Private archive

31. Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych. PPiP 2011 r. Archiwum własne

31. The Conference, Innovation, Business and Administrative Service Center. PPiP 2011. Private archive

Dach nad atrium to konstrukcja z drewna klejonego, ze świetlikiem w profilach aluminiowych. Od spodu przewidziano sufit rozpraszający światło z półmlecznego makralonu. Strop nad salą widowiskową zaprojektowany został na dźwigarach stalowych z profili HEB. Prostokątne pola umożliwiają łatwe prowadzenie przewodów wentylacyjnych. Strop sali jest „zielonym dachem”, na który otwierają się okna pomieszczeń biurowych w poziomie +3.

Układ foyer i poziom jego dostępności wiąże się z programem funkcjonalno-przestrzennym całego obiektu. Ciekawym rozwiązaniem jest stworzenie przestrzeni reprezentacyjnej w formie przechodniego atrium. Napełnianie sali widowiskowo-konferencyjnej odbywa się z poziomu pierwszego piętra, gdzie zaprojektowano foyer, otwarte na atrium. Nowoczesne rozwiązania i wysokiej jakości materiały sprawiłyby, że foyer będzie chętnie odwiedzaną przestrzenią integrującą resztę funkcji z całą przestrzenią kampusu. Niezwykle efektownie obiekt wygląda nocą, dając wrażenie otwartego pasażu wewnątrz budynku (il. 30, 31).

Istniejący zespół budynków Kampusu Politechniki Świętokrzyskiej stanowi mnogość form i bogactwo kolorystyczne. W chwili obecnej nie ma możliwości doprowadzenia do jednorodności kolorystycznej bez poważnych działań inwestycyjnych, np. wymiany ślusarki okiennej, ścian kurtynowych, nowych kompleksowych przemalowań. W koncepcji zaproponowano więc zabiegi, które pomogą ujednoczyć założenie:

- Wprowadzenie jednolitego koloru na wszystkich szczytach budynków dydaktycznych wraz z kładkami, budynku biblioteki i rektoratu, Auli Głównej, szczytów akademików, budynku byłej stołówki oraz Centrum Laserowych Technologii

Metali (kolor ciepły, biały). W tej kolorystyce utrzymany będzie również projektowany budynek Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych. Wprowadzenie jednolitej kolorystyki najbardziej widocznych ścian scali i nada wspólny charakter poszczególnym obiektom, bardzo różnym w formie i w funkcji.

- Wprowadzenie dodatkowego elementu scalającego, identyfikującego Kampus Politechniki Świętokrzyskiej (również z poziomu ulicy) w formie czerwonej linii na każdym obiekcie Kampusu. Półprzezroczysta rura z wmontowaną taśmą LED stanie się jednocześnie oprawą oświetleniową. Ta prowadząca „wstążka” jest również oświetleniem arkady projektowanego budynku Centrum Konferencji, Innowacji, Przedsiębiorczości i Usług Administracyjnych. Pojawi się ona również na pozostałych obiektach – czasami w formie elementu oświetlającego teren lub podświetlającego elewację. Długość, ilość, forma i rozmieszczenie tego elementu będzie przedmiotem oddzielnej, szczegółowej analizy w dalszym etapie projektu.

Przyszłość moich działań na terenie kampusu Politechniki Świętokrzyskiej jest zupełnie nieznana i nieokreślona. Uczelnia nie dysponuje środkami do realizacji tak bogatego programu inwestycyjnego i nie powierzyła mi żadnych prac projektowych. Jednocześnie docierają do mnie informacje, że prowadzone są prace projektowe (poprzez siły własne uczelni), opierające się na pracy pracowni PPIP, ale nie są one opublikowane.

*Janusz Pachowski, dr inż. arch.
Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej*